

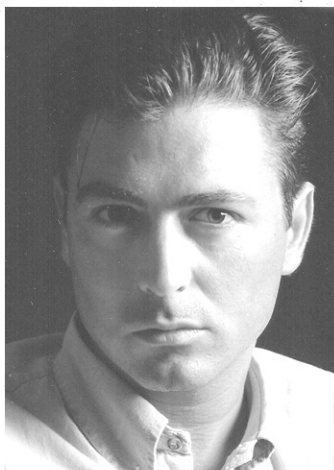
el 3 de vuit

L S E T M A N A R I D E L P E N E D È S

X.- Núm. 437 / Preu: 100 ptes.

Divendres, 19 d'octubre de 1990

L'arbocenc Joan Tuset exposa des d'ahir a la Galeria Kaixú

Joan Tuset.

VICENÇ SANTAMARIA/
Vilafranca

Qui no ha gosat esquinçar mai la normalitat dels fets, de les coses, del que hom fa i deixa de fer, se li farà força difícil captar la realitat que ens presenta l'obra d'en Joan Tuset, des d'ahir i fins el dia 11 de novembre a la Galeria Kaixú.

Els seus personatges, emmarcats gairebé sempre dins d'uns espais i un context al·legòrics i poètics, ens parlen d'aquella realitat que no es veu amb els ulls, ni se sent amb les orelles, ni es palpa amb el

tacte, ans que comença precisament allà on acaba la comprensió superficial de la vida, de les persones.

Assumint la incomoditat d'haver de parlar dels propis sentiments i anhels profunds, dels batecs amagats en la nit del cor, ahir i avui, damunt de les seves teles de lli, assaja, infatigable, de perfilar allò que tots som en el més íntim de nosaltres mateixos. Amb una nuesa total, amb els trets i els moviments, amb les mirades i els coscos, cerca ablanir els extrats de la vida i els plecs del cor de la persona. Sorprès més d'una volta pels seus propis impulsos i pel recorregut fet en la seva història personal, vol ajudar-nos, des de la seva creació, a no viure sense viure. A no mirar sense mirar. A no sentir sense sentir. A no ser sense ser.

Sí, Joan Tuset, amb una bellesa exquisida, crea, tot creant l'obra d'art, aquell mirall que fa possible, pe a qui no li faci por la veritat, de trobar-se amb ell mateix.